

Prvním nálezem byly staré kolečkové brusle

Znojmo - Dva hasičské vozy působí včera ráno ve znojemské městské části Hradiště pozdvížen. Rozruch však za malou chvíli stíhá spíše zájem místních, kteří fascinovaně přihlížejí nezvyklé spolupráci znojemských hasičů a archeologů, pracujících již řadu let na místních vykopávkách.

Objektem zájmu badatelů se tentokrát stala starobylá studna na návsi, která podle dlouholetého vedoucího hradištských archeologů Bohuslava Klímy z katedry archeologie Masarykovy univerzity může skrývat středověká tajemství. „Už delší dobu nás lákalo, že bychom mohli studnu otevřít. Byla v centru bývalého hradu a středověké obce a může tedy ukrývat spoustu zajímavého bohatství. Usazené kaly dovedou zachovat i organické zbytky, od dřevěných,

kostěných až třeba po kožené.“ tvrdí archeolog, podle jehož informací nebylo dno studny odkryto minimálně sto let.

Zatímco voda díky výkonným čerpadlům viditelně klesá stále níž, obnažují se kamenné stěny studny. „Není to klasický válec, ale spíše podzemní cisterna vakovitého tvaru. Stěny jsou velmi křivolaké, což je výsledek způsobu hloubení studny ve skále. Z ní totiž byly vylamovány celé kusy kamene, takže po stěnách je velké množství výklenků a koutů. Způsob vysekávání kamenů byl přitom velmi náročný, protože skalní materiál se velmi těžko láme.“ přednáší jako při hodině archeologie Klíma.

Zvědavost neskryvají ani starousedilci.

Pokračování na straně D2

BLÁTO, SAMÉ BLÁTO. Jeden z archeologů vybírá bahno ze středověké studny ve znojemské městské části Hradiště, z níž těsně předtím hasiči vyčerpali na tři metry vody.

FOTO: MAFÁ, RADEK MČA

Prvním nálezem byly staré kolečkové brusle

Pokračování ze strany D1

„Jako kluci jsme do malé dírky nad studnou házeli kamení i další věci. Otvor byl dlouhá léta překryt obrovským placatým balvanem. Ten asi před třiceti lety odtáhl k neďalekému kostelu traktor a nad studnu se udělala železobetonová deska. Voda se ale tenkrát nevyčerpávala. Nepamatuju si, že by se to vůbec někdy dělalo.“ říká důchodce Jaroslav Čech, který žije v domku hned naproti.

Právě před jeho domem už od rána stojí hasiči s jedním ze svých aut a ze studny vyčerpávají asi třímetrový sloupec vody. „Děláme to v rámci cvičení, chtěli jsme přezkoušet čerpací techniku i starou třicetiletou tatrovku, kterou udržujeme vlastně už jen kvůli Hradišti. Do části obce je totiž jediný příjezd starou památkově chráněnou branou, kterou naše nová auta neprojdou.“ říká mluvčí znojemských hasičů Zdeněk Porubka.

„Bez nich by nebylo možné studnu prozkoumat,“ pochvaluje si spolupráci Klíma. Jeho studentský tým zatím jen přihlíží práci mužů v modrých uniformách. Ti nakonec berou badatelům i radost z prvního objevu. „Něco jsme našli,“ hlásí jeden z hasičů, který se právě úzkým otvorem vysoukal z temné jámy. S nálezem pózuje fotografům a se širokým úsměvem předává okolostojícím studentům kolečkové brusle asi dvacet let staré.

Kolem poledne přichází čas i pro

nadšené milovnický historie. Voda je ze studny definitivně pryč, zbývá jen mazlavá usazenina. Objekt jejich zájmu. Dva mladíci se okamžitě spouštějí po žebříku do osmimetrové hlubiny. První kbelíky s nalezenými předměty na sebe nedají dlouho čekat.

Na hromádce vedle studny se začínají kupit plastový sandál, plechovky od limonád, kelímek od hořčice, ale třeba i dřevěné autíčko. „To by mohlo být z doby kolem druhé světové války. Jako děcka jsme si s podobnými hráli,“ říká zamyšleně jeden z okolostojících mužů.

Průzkum studny bude podle Klímy záviset na množství usazenin na dně. „Usazeniny budeme po vědrech vynášet na povrch, ukládat do vlečky a další skupina bude materiál proplavovat na sítech. Postupně se budeme propracovávat na původní dno. Jistě to bude pár dnů trvat. Úplně na závěr chceme studnu uvést do parádnějšího stavu. Uděláme nad ni ozdobný, ale funkční rumpál. Jednak to vyzdobí náves, ale současně ze studny budou moci brát lidé vodu,“ plánuje.

Pro archeology z Hradiště je průzkum studny sváteční práce. „Přede vším u středověké archeologie je ale poměrně běžné, že se studny, ale i jímky prozkoumávají. Archeologové se v těchto případech hrabou ve všem možném. Nejzajímavější a nejcennější nálezy totiž většinou zůstávají na dně,“ potvrzuje Klíma.

DANIEL SMOLA